

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVI.

November -

December 2023

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 11-12

Polárna žiara

V prvých novembrových dňoch sa každoročne vyberáme na cintoríny, kde pri hrobách našich blízkych zapálime sviečku a povieme tichú modlitbu. Tieto dni majú svoju atmosféru, zvlášť večer keď sa cintoríny rozžiaria mnohými malými svetielkami a premenia sa na veľké polia plamienkov nádeje. Novembrové svetielka cintorínov už poznáme. No tento rok nám prvé novembrové dni priniesli aj iné svetlo. Počas uplynulých dní bolo možné pozorovať jav, ktorý v našich zemepisných šírkach nie je úplne bežný. Mohli sme vidieť polárnu žiaru. Ako aj zo samotného názvu tohto úkazu vyplýva, skôr býva pozorovaná v polárnych oblastiach. Odborníci vysvetlili, že ide o tanec svetla na nočnej oblohe, ktorý je výsledkom zrážky nabitých častíc zo slnečného vetra s magnetosférou Zeme. Vedecky

popísaný jav však nevyjadrí naplno to, čo znamená, že sme opäť mohli na chvíľu nad niečím žasnúť. Hovorí sa, že ľudí dnešnej doby už nemožno len tak ľahko zaujať a nieto ešte pre niečo nadchnúť. Všetko máme dostupné. A tak je dobre, že nás dobrý Pán Boh občas obdaruje niečím, čo nás predsa len vytrhne z dennej rutiny. Pri pohľade na toto nebeské divadlo môžeme opäť pocítiť detskú radosť a obnoviť v sebe schopnosť žasnúť. Kiež by nám táto schopnosť ostala aj do dní všedných a obyčajných. Okolo nás je nespočetné množstvo maličkostí, ktorými sme denne obdarovávaní a zahŕňaní. Škoda, že ich berieme ako samozrejmosť. Skúsme dnes pozrieť aj na úplne obyčajné veci s úžasom, lebo sú darom od nášho dobrého Boha.

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Obetovanie II.

Pre dôležitosť tejto časti sv. omše, venujeme jej ešte zopár riadkov. Pri obetovaní chleba a vína môžeme obetovať aj seba samých. Obetovať seba samých neznamená zabiť sa, obetovať sa alebo sa nechať spáliť, aby sme boli obetovaní Bohu, ale ponúknuť Bohu celý život. Kresťan má mať za cieľ žiť každý moment svojho života tak, aby mohol byť obetou príjemnou Bohu – obetou, ktorú vyjadruje a ktorá nadobúda význam v momente obradu. Predkladať obety na oltár znamená obetovať sa Bohu. Prednášame mu aj to čo nosíme vo svojom srdci, to čo prežívame, naše úspechy i pády, úmysly, za ktoré prosíme. Paralelne s tým sa pripravuje oltár. Oltár je eucharistickým stolom. Je stolom prestretým na večeru. Rozloží sa korporál – malý obrus, na ktorý sa položí chlieb a víno, ktoré sa stanú Kristovým telom a krvou. Veriaci prinášajú obetné dary. Tento pohyb je procesiou, ktorú znovu objavila a ocenila liturgická reforma. Je to krásny spôsob ako sa môžu všetci zapojiť do slávenia liturgie. Je to smutné, ak veriaci o ňu nemajú záujem a situáciu musia zachraňovať vždy tí, ktorí sedia najbližšie. Ten, kto nesie obetné dary nereprezentuje seba samého, ale zastupuje celé spoločenstvo a prináša aj viditeľne

seba samého na oltár. Kňaz dary prijme, gestom a modlitbou poženania ich predkladá Bohu a položí ich na korporál. Počas procesie s obetnými darmi sa spieva prislúchajúci spev. Potom kňaz predkladá chlieb a víno a potichu sa modlí niektoré modlitby.

Do kalicha sa dáva pár kvapiek vody, lebo Ježiš pri Poslednej večeri podľa židovského obradu nepoužíval čisté víno, ale víno zmiešané s vodou. To je základný historický motív. Neskôr bolo toto gesto predmetom alegorizujúcich výkladov: tieto kvapky vody predstavujú našu ľudskosť, zatiaľ čo víno predstavuje samotnú osobu Ježiša Krista. Zdôrazňuje to modlitba, ktorá sprevádza zmiešanie vody s vínom: „*Tajomstvo tejto vody a vína nech nám dá účasť na božstve toho, ktorý láskavo prijal našu ľudskú prirodzenosť.*“ Kvapky vody zjednotené s vínom predstavujú našu ľudskosť a víno jeho božskosť. Keď sa toto víno premieňa na Kristovu krv, aj tých pár kvapiek vody, t. j. naša ľudskosť, sa premení a zjednotí v jednej Kristovej krvi.

(spracované podľa Ildebrando Scicolone OSB „Eucharistia utvára Cirkev“)

List Božiemu ľudu od XVI. riadneho generálneho zhromaždenia Biskupskej synody

Drahé sestry, drahí bratia, keďže sa práca prvého stretnutia XVI. riadneho generálneho zhromaždenia Biskupskej synody chýli ku koncu, chceme spolu s vami všetkými pokračovať Bohu za krásnu a bohatú skúsenosť, ktorú sme práve zažívali. Tento požehnaný čas sme prežili v hlbokom spoločenstve s vami všetkými. Podporovali nás vaše modlitby, niesli sme so sebou vaše očakávania, otázky, ale aj obavy. Uplynuli už dva roky, odkedy sa na žiadosť pápeža Františka začal dlhý proces počúvania a rozlišovania, otvorený pre všetok Boží ľud, nikoho nevynímajúc, aby sme pod vedením Ducha Svätého „kráčali spoločne“ ako misionárski učenici nasledujúci Ježiša Krista. Dôležitou etapou tohto procesu bolo stretnutie, ktoré sa uskutočnilo 30. septembra v Ríme. V mnohých ohľadoch to bola jedinečná skúsenosť. Po prvýkrát boli na pozvanie pápeža Františka muži a ženy na základe svojho krstu pozvaní, aby sedeli za jedným stolom a zúčastnili sa nielen na diskusiách, ale aj pri hlasovaniach na tomto zhromaždení biskupskej synody. Spoločne sme intenzívne počúvali Božie slovo a skúsenosti iných, vo vzájomnom dopĺňaní sa našich povolaní, chariziem

a služieb. Metódou rozhovoru v Duchu Svätom sme sa pokorne delili o bohatstvo a biedu našich spoločenstiev na všetkých kontinentoch a snažili sme sa rozoznať, čo chce Duch Svätý povedať dnešnej Cirkvi. Takto sme tiež zakúsili, aké dôležité je podporovať vzájomnú výmenu medzi latinskou tradíciou a tradíciami kresťanského Východu. Účasť bratov delegátov z iných cirkví a cirkevných spoločenstiev hlboko obohatila naše diskusie. Naše zhromaždenie sa konalo v kontexte sveta v kríze, ktorého rany a škandálzne nerovnosti bolestne rezonovali v našich srdciach a dodávali našim rokovaniam zvláštnu vážnosť, o to viac, že niektorí z nás prišli z krajín, kde zúri vojna. Modlili sme sa za obeť vražedného násillia a nezabudli sme ani na všetkých, ktorých bieda a korupcia vrhli na nebezpečné cesty migrácie. Prisľúbili sme solidaritu a angažovanosť po boku žien a mužov, ktorí všade pracujú ako remeselníci spravodlivosti a mieru. Na pozvanie Svätého Otca sme dali dôležitý priestor tichu, aby sme medzi sebou rozvíjali úctivé počúvanie a túžbu po spoločenstve v Duchu Svätom. Počas úvodnej ekumenickej vigílie sme zažili, ako v tichej kontemplácii ukrižovaného Krista rastie túžba po jednote. „Križ je vlastne jedinou katedrou toho, ktorý tým, že dal svoj život za spásu sveta, zveril svojich učeníkov Otcovi, aby ,všetci boli

jedno‘ (Jn 17, 21). Pevne zjednotení v nádeji, ktorú nám dáva jeho zmŕtvychvstanie, sme mu zverili náš spoločný dom, v ktorom čoraz naliehavejšie zaznieva krik zeme a krik chudobných: „Laudate Deum!“; pripomenul pápež František hneď na začiatku našej práce. Deň čo deň sme počúvali naliehavé volanie po pastoračnom a misijnom obrátení. Pretože povolaním Cirkvi je ohlasovať evanjelium nie tým, že sa sústreďí na seba, ale tým, že sa vloží do služieb nekonečnej lásky, ktorou Boh miluje svet (porov. Jn 3, 16). Na otázku, čo očakávajú od Cirkvi pri príležitosti tejto synody, niektorí bezdomovci žijúci v blízkosti Námestia svätého Petra odpovedali: „Lásku!“ Táto láska musí vždy zostať horiacim srdcom Cirkvi, trojičná a eucharistická láska, ako pripomenul pápež, keď 15. októbra, v polovici nášho zhromaždenia, pripomenul posolstvo svätej Terézie od Dieťaťa Ježiša. Práve „dôvera“ nám dáva odvahu a vnútornú slobodu, ktorú sme zakúsili, neváhajúc slobodne a pokorne vyjadriť naše zhody a rozdiely, naše túžby a otázky. A čo ďalej? Dúfame, že mesiace, ktoré nás delia od druhého zasadnutia v októbri 2024, umožnia každému konkrétne sa podieľať na dynamike misijného spoločenstva, ktoré naznačuje slovo „synoda“. Nejde o ideológiu, ale o skúsenosť zakorenenu v apoštolskej tradícii. Ako pripomenul pápež na začiatku tohto

procesu: „Hrozí, že spoločenstvo a misia zostanú trochu abstraktnými pojmami, ak nebudeme pestovať cirkevnú prax, ktorá vyjadruje konkrétnosť synodality (...) a podporuje skutočnú účasť všetkých“ (9. októbra 2021). Výziev je veľa a otázok veľa: súhrnná správa z prvého zasadnutia objasní dosiahnuté body dohody, poukáže na otvorené otázky a naznačí, ako pokračovať v práci. Aby Cirkev pokročila vo svojom rozlišovaní, bezpodmienečne potrebuje počúvať všetkých, počnúc tými najchudobnejšími. To si z jej strany vyžaduje cestu obrátenia, ktorá je zároveň cestou chvály: „Chválím Ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred učeními a múdrymi a zjavil si ich maličkým“ (Lk 10, 21)! Ide o počúvanie tých, ktorí nemajú právo hovoriť v spoločnosti alebo ktorí sa cítia vylúčení, dokonca aj z Cirkvi. Počúvanie ľudí, ktorí sú obeťami rasizmu vo všetkých jeho formách, v niektorých regiónoch najmä pôvodných obyvateľov, ktorých kultúry sú zosmiešňované. Cirkev našich čias má predovšetkým povinnosť v duchu obrátenia načúvať tým, ktorí boli zneužití členmi cirkevného tela, a prijať konkrétny a štrukturálny záväzok, aby sa to už neopakovalo. Cirkev musí načúvať aj laikom, ženám a mužom, ktorí sú všetci povolaní k svätosti na základe svojho krstného povolania: svedectvo katechetov, ktorí v mnohých situáciách

ako prví ohlasujú evanjelium; jednoduchosť a živosť detí, nadšenie mladých ľudí, ich otázky a výzvy; sny starších ľudí, ich múdrosť a pamäť. Cirkev musí načúvať rodinám, ich výchovným problémom, kresťanskému svedectvu, ktoré ponúkajú v dnešnom svete. Potrebuje prijať hlasy tých, ktorí sa chcú zapojiť do laických služieb alebo do participatívnych orgánov rozlišovania a rozhodovania. Cirkev obzvlášť potrebuje na dosiahnutie pokroku v synodálnom rozlišovaní ešte viac zhromažďovať slová a skúsenosti vysvätených služobníkov: kňazov, prvých spolupracovníkov biskupov, ktorých sviatostná služba je nevyhnutná pre život celého tela; diakonov, ktorí svojou službou znamenajú starostlivosť celej Cirkvi v službe najzraniteľnejším. Musí sa tiež nechať vyzvať prorockým hlasom zasväteného života, ktorý je bdelým strážcom volania Ducha. A musí byť pozorná aj voči tým, ktorí nezdierajú jej vieru, ale hľadajú pravdu, a v ktorých je prítomný a činný Duch, ten, ktorý dáva „všetkým možnosť, aby sa spôsobom, ktorý Boh pozná, spojili s veľkonočným tajomstvom“ (Gaudium et spes 22). „Svet, v ktorom žijeme a ktorý sme povolani milovať a slúžiť mu aj v jeho protirečeniach, si od Cirkvi vyžaduje posilnenie synergie vo všetkých oblastiach jej poslania. Je to práve cesta synodality, ktorú Boh očakáva od Cirkvi tretieho tisícročia“

(pápež František, 17. októbra 2015). Nesmieme sa báť odpovedať na túto výzvu. Panna Mária, prvá na ceste, nás sprevádza na našej púti. V radoostiach i bolestiach nám ukazuje svojho Syna a pozyva nás k dôvere. On, Ježiš, je našou jedinou nádejou!

Vatikán, 25. októbra 2023

(Preklad Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu Vatican News, Martin Jarábek)

Mariánska púť do Žarošíc

Pri príležitosti sviatku Narodenia Panny Márie sa konala mariánska púť z Modranky do Žarošíc na Južnej Morave. Púť bola 10. septembra na Zlatú sobotu, čo sa považuje za najväčšiu a hlavnú púť v roku. Každoročne sa tu schádzajú tisíce pútnikov z okolitých dedín a zo Slovenska. Každá farnosť mala svoje družičky a mládencov, ktorí boli oblečení v tradičných bohato zdobených krojoch. Družičky niesli na oltár svoje venčeky. Program púte bol celodenný (poklona k Panne Márii Žarošickej, korunka k Božiemu Milosrdenstvu, svätá omša, krížová cesta...). O 18:00 sa konala slávnostná svätá omša, ktorej hlav-

ným celebrantom bol nitriansky pomocný biskup Peter Beňo. Po svätej omši sa konala procesia pri zotmievaní s osvetlenými mariánskymi sochami na nosidlách (okolo 40 sôch), kedy sa všetci ľudia zoradili do zástupu a v procesii prechádzali obcou. Podľa farby svetiel, ktoré sprevádzali zástup, dostala Zlatá sobota svoj názov. Táto slávnosť ukázala, že je skutočne živou tradíciou v obci Žarošice a samozrejme aj to, že si ju chcú ľudia udržať. Z histórie som sa dozvedela, že sa táto púť konala aj v nepriaznivých časoch minulosti. Ľudí vtedy neodradil ani zákaz parkovania v obci. Napriek tomu chodievali na púť pešo, prípadne parkovali pred obcou. Všetko to za-

čalo tak, že v Zdravej Vode, čo je neďaleko Žarošíc bola v kaplnke socha Panny Márie. Okrem nej tam dodnes vyviera liečivý prameň a ľudia toto miesto uctievali ako pútnické. Cisár nechal túto kaplnku uzavrieť, tradičnú duchovnú púť zakázal a procesia dovnútra nemohla byť vpustená. No miestni farníci sa nedali. Odvážne sa vlámali do kostola v Zdravej Vode a sochu Panny Márie preniesli do žarošického kostola svätej Anny. Niesli ju podľa legendy za tmy a na nosidlách. A tým dali základ tradícii. Bola to unikátna duchovná a folklórna slávnosť.

MK

Memoriál Zefirína Hečka

Suchovský spevácky zbor v spolupráci s Obecným úradom a Farským úradom v Suchej nad Parnou v nedeľu 15. októbra 2023 zorganizoval 6. ročník Memoriálu Zefirína Hečka. Koncert sa konal vo farskom kostole v Suchej nad Parnou, ktorý bol v to popoludnie zaplnený divákmi do posledného miesta. V úvode podujatia privítal prítomných náš pán farár vdp. Milan Cehlárik, ktorý po krátkom príhovore zaželel všetkým pekný kultúrny zážitok. Konferencierom programu bol člen Suchovského speváckeho zboru Peter Fandl. Koncert bol venovaný pamiatke pána učiteľa Zefirína Hečka, ktorý bol aj zástupcom riaditeľa školy v Suchej

nad Parnou. Ako zaznelo v príhovore, jeho povolanie ho predurčovalo na činnosti spojené s ľuďmi v obci. Počas svojho života pán Zefirín Hečko viedol kultúrny život v našej obci a aj v okolitých dedinách, z ktorých deti chodili do tunajšej školy. Popri tom, že bol dlhoročným členom Speváckeho zboru slovenských učiteľov, i v tunajších deťoch a v dospelých rozvíjal cit k hudbe, spevu, kráse, zodpovednosti a súdržnosti. V roku 1955 založil detský spevácky zbor, s ktorým dosiahol vynikajúce úspechy. V okresných a krajských súťažiach zbor získaval niektoré z prvých troch miest. V roku 1972 založil Spevácky zbor suchovských žien, ktorý po prijatí mužov do svojich radov bol premenovaný na

Suchovský spevácky zbor. Zbor vystupoval nielen doma, ale aj v zahraničí a robil mu dobré meno. I jeho zásluhou svet vie, že pri Trnave sa nachádza obec Suchá nad Parnou. Na uvedený memoriál prijali pozvanie suchovské zbory, ktoré účinkujú najmä v našom farskom kostole. Ako prvý vystúpil cirkevný spevokol Laudate pod vedením jeho dirigentky Aleny Marhavej. Sóla zaspievali Alena Marhavá a Andrea Izakovičová. Zbor hudobne sprevádzal na klávesoch Jaroslav Babiš. Po ňom nasledovalo vystúpenie speváckeho zboru Adonai, ktorý vedie Lenka Dubovská ml. Členmi tohto zboru sú deti a dospelí, najmä ich maminky, čo nám dáva nádej, že z nich vyrastú pre našu obec naši nasledovníci v

zborovom spievaní. Lenka Dubovská sa predstavila aj sólovým spevom za sprievodu hry na gitare. Posledným účinkujúcim bol Suchovský spevácky zbor, ktorého zakladateľom a dlhoročným dirigentom (od roku 1972 do roku 2005) bol pán Zefirín Hečko. V týchto dňoch si pripomíname už 15. výročie jeho úmrtia a odchodu do večnosti. Suchovský spevácky zbor, ktorý v minulom roku oslávil 50. výročie svojho založenia, vystúpil pod vedením jeho dirigentky Aleny Baranovičovej. Sóla zaspievali Alena Marhavá, vdp. Milan Cehlárik a Jozef Hečko, ktorý dve skladby aj dirigoval. Zbor mal vo svojom programe zaradenú pieseň s názvom Za jeden krásny pohľad tvoj, ktorú pre zbor upravil pán Zefirín Hečko. Po ukončení vystúpenia Suchovského speváckeho zboru dirigentka odovzdala synovi Zefirína Hečka Jozefovi kyticu kvetov ako veľké poďakovanie pánu učiteľovi a dirigentovi za všetko, čo urobil nielen pre zbor, ale pre celú obec a tiež ako poďakovanie jeho rodine, ktorá bola k jeho záľubám a akti-

vitám vždy tolerantná a podporovala ich. Jozef Hečko sa krátkym príhovorom poďakoval prítomným a dodal, že verí, že otec nám aj tam zhora drží palce a je veľmi rád, že jeho dielo pokračuje aj naďalej a mnohým ľuďom prináša radosť. Vystúpenie každého zboru bolo odmenené veľkým potleskom od obecnstva a dirigent/ky boli odmenené kvetinovými darmi. V závere koncertu sa prihovorila zástupkyňa starostu obce Suchá nad Parnou pani Mária Srnáková, ktorá zaspomínala na pekné roky, kedy aj ju učil pán Zefirín Hečko, poďakovala sa všetkým za príjemnú atmosféru a pozvala účinkujúcich a hostí na spoločné posedenie s občerstvením do kultúrneho domu. Chceli by sme sa aj touto cestou poďakovať organizátorom, účinkujúcim a divákovi za krásne a obohacujúce popoludnie, na ktoré nám zostanú pekné spomienky.

Alena Baranovičová

AMORIS pre manželov

14. - 15. októbra 2023 sme sa spolu s manželom rozhodli prihlásiť na víkendový program AMORIS pre manželov, ktorý zorganizovalo Rodinkovo – miesto prijatia pre rodiny v hoteli Spectrum v Tnave, kde nás privítal riaditeľ hotela pán Cák so svojou manželkou. Prednášajúci bol skúsený manželský poradca pán Zajíček z Čiech. Témou pred-

nášok boli Prekážky trvalého vzťahu (sobota) a Štyri kroky k jeho náprave (nedeľa). Program začal modlitbou za rodinu od Jána Pavla II. a prebiehal v popoludňajších hodinách formou online prenosu, ktorého sa súčasne zúčastnilo približne 300 manželských párov z 25 miest Slovenska. V sobotu prednášajúci objasňoval hodnotové slová ako sú dôvera, pohoda, tolerancia, láska, rešpekt a to, že každý z manželov môže mať k rovnakému slovu iný vzťah. Každý z nás si do manželstva nesie niečo, čo sme prežili v našich predchádzajúcich rodinách. Prekážkou trvalého vzťahu môže byť nenačnenie svojho plánu vo svojom povolání, neschopnosť vcítiť sa do partnera, prípadne neschopnosť spracovať svoje emócie (napr. hnev...), neschopnosť prijímať názor toho druhého, nadmerné používanie kompromisov, ak sa riadime podľa predsudkov, ak prestávajú manželia komunikovať, ak záľuby manželov prevýšia potreby rodiny, ak sa nech-

cú vzdať svojho JA, ak prevláda vo vzťahu kritika nad láskou a chýba vzájomné povzbudzovanie, ak si nevedia manželia nájsť čas na seba, ak vznikajú konflikty, ktoré ich vzdávajú od seba a iné. V nedeľu nám pán Zajiček predstavil 4 kroky k premene vzťahu, ktoré spočívajú v nasledovnom:

1. manželia majú za každých okolností spolu rozprávať, vytvárať svoj spoločný plán, zaujímať sa o toho druhého, byť rovnocennými partnermi, snažiť sa o vnútornú jednotu, nesúperiť, vedieť vysloviť to, čo prežívajú
2. zvládnuť a naučiť sa odpúšťať - odpustenie uzdravuje bolesť minulosti
3. zmeniť svoje správanie
4. zvládnuť a osvojiť si prevenciu – komunikovať úprimne a otvorene, pomenovať konkrétne veci, čo sa nám nepáčia...

Po prednáške sme sa presunuli z konferenčnej miestnosti na poschodie do reštaurácie hotela Spectrum, kde manželské páry mali čas pri káve a koláčiku na prácu vo dvojici, pričom odpovedali na otázky z pracovného listu, ktorý sa týkal daných tém. Na záver programu kládli účastníci otázky prednášajúcemu prostredníctvom chatu /četu/, na ktoré odpovedal. Bolo to veľmi zaujímavé a podnetné. /viac info na www.amoris.sk/

Sakrálné krásy Trnavy

V klube seniorov raz vznikla pekná myšlienka. Chodíme po Slovensku aj okolitých krajinách obdivovať krásu architektúry, zámkov, kostolov a často si ani neuvedomujeme, akú krásu a historické bohatstvo máme v našej blízkosti. Tak sme sa dohodli, rozdelili úlohy, kto čo vybaví, čo n študuje a vybrali sme sa objavovať skryté krásy Trnavy, okolo ktorých možno denne bez povšimnutia chodíme. Prehliadku sme začali v evanjelickom kostole, kde nás privítal pán farár Kristián Kostecký. Oboznámil nás s históriou cirkevného zboru, s históriou kostola, práve v tomto roku je sté výročie začatia výstavby evanjelického kostola. Ukázal nám nielen interiér kostola, ale aj vedľajšie miestnosti, kde sme mohli vidieť aj pôvodné plány kostola a obrazy dobrodincov. V katedrále svätého Jána Krstiteľa sme obdivovali štvorposchodový ranobarokový drevený oltár, s množstvom sôch prorokov, apoštolov, svätých a svätíc, ktorým na vrchu kraľuje Panna Mária – Kráľovná nebies. Hlavný

oltár zobia aj tri obrazy, jeden znázorňuje návštevu Panny Márie u Alžbety, druhý narodenie Jána Krstiteľa a tretí, najväčší predstavuje krst Pána Ježiša v Jordáne. Život Jána Krstiteľa je zobrazený aj na štyroch oválnych freskách na strope. Návštevu katedrály sme ukončili spoločnou modlitbou za pokoj a mier na celom svete. Pri našom putovaní sme sa chceli pokloniť aj Košickým mučeníkom, ktorých relikvie sú uložené v jezuitskom kostole, ale vo štvrtok tam je celodenná poklona k Sviatosti oltárnej. Aby sme nevyrušovali, vonku sme si priblížili ich príbeh, stručnú históriu kostola a išli sme sa aj my na chvíľu pokloniť Sviatosti oltárnej a Košickým mučeníkom. Unavení sme ukončili našu výpravu v malej synagóge, kde sme sa pri káve dohodli, že v Trnave je ešte veľa kostolov, ktoré stoja za našu pozornosť a na budúce sa počas novény stretne v Bazilike svätého Mikuláša.

Návšteva termálneho kúpaliska

Termálne kúpalisko v Horných Salibách navštívili členovia nášho suchovského združenia dôchodcov v tomto roku už štyrikrát. Tradičným zmluvným autodopravcom je p. Ivan Sokol a dňom určeným na relaxáciu v termálnej vode býva vždy utorok. Seniori môžu ešte v tomto polroku využiť zostávajúce tri termíny na ozdravný pohyb a pobyt, ktorý im zlepši ich kondíciu a imunitu. Organizáciu týchto aktivít sme zverili p. Marike Lehotovej a p. Helenke Zigovej. V budúcom polroku plánujeme pokračovať ďalšími plánovanými siedmimi návštevami termálnych kúpalísk a poskytovať tak našim seniorom možnosť zmysluplne využívať voľný čas. Účasť pobytu v termálnej vode sa

realizuje aj s finančnou dotáciou z Trnavského samosprávneho kraja. Združenie dôchodcov v Suchej nad Parnou oceňuje kladný prístup predsedu i zastupiteľstva TTSK. Srdečná vďaka.

František Oboril

September - október v našej farnosti

krsty:

- * Simona Zsigraiová, Suchá
- * Alan Vavro, Suchá
- * Andrej Šimončík, Suchá
- * Matúš Novák, Suchá
- * Viliam Sedláček, Suchá
- * Karolína Dúbravcová, Suchá

sobáše:

Martin Venclík a Katarína Zigová
Tomáš Drozda a Alena Panáková
Tomáš Benedek a Denisa Jakubcová
Andrej Benovič a Katarína Jankovičová

pohreby:

- + Lukáš Braniš, Suchá
- + Stanislav Holkovič, Suchá
- + Štefánia Sokolová, Suchá
- + Pavel Novák, Suchá
- + František Ladvenica, Suchá
- + Ivan Kobetič, Suchá
- + Helena Remenárová, Suchá

Farské oznamy

Bohoslužby na november až december 2023

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18:00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s
platnosťou na nedeľu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

v Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši

adorácia

vždy vo štvrtok po večernej sv. omši

Sviatky a významné dni november - december 2023:

- 1. november – Všetkých svätých
- 2. november – Spomienka na všetkých
zosnulých veriacich
- 11. november – sv. Martina z Tours /patrón
farnosti/
- 12. november – hody Suchá
- 13. november – 21. november - Trnavská
novéna
- 26. november – Pána Ježiša Krista, Kráľa
neba i zeme
- 8. december – Nepoškvrnené počatie Panny
Márie
- 25. december – Narodenie Pána
- 31. december – Svätej rodiny – Ježiša, Márie
a Jozefa

*„Strážte sa zlej spoločnosti ako uštipnutia
jedovatým hadom. Ak bude prebývať v
dobrej spoločnosti, uist'ujem vás, že sa
jedného dňa budete radovať v nebi. Ak sa
budete držať tých zlých, aj vy sa stanete
zlým, a bude vám hroziť, že stratíte aj
svoju dušu.“*

Sv. Ján Bosco

Úmysly Apoštolátu modlitby na november 2023

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za pápeža, aby s pomocou Ducha Svätého plnil svoje poslanie sprevádzať veriacich, ktorých mu Boh zveril.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby chudobným a núdzným nechýbala naša pomocná ruka.

Úmysly Apoštolátu modlitby na december 2023

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby zdravotne postihnutí ľudia požívali patričnú pozornosť spoločnosti a podporu rozličných ustanovizní pri svojom zapájaní sa do aktívneho života.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby rodičia dokázali poskytovať deťom správnu výchovu a potrebné rodinné zázemie.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok